

[Finansministeren.]

sættelse af nyt byggeri med knap 40 pct. i forhold til regeringens forslag, og en sådan yderligere begrænsning må vi afvise.

Venstres forslag om fuldstændig at undlade pristalsregulering af bevillingen til ungdomsydelsen til de 16-17-årige kan regeringen heller ikke gå ind for. Vi har i forvejen i det fremsatte finanslovsforslag begrænset reguleringen til et beløb svarende til halv pristalsregulering, parallelt med at børnetilskuddene får halv pristalsregulering. Når venstre yderligere vil henvise den yngste halvdel af de nye EFG-elever til at søge støtte gennem ungdomsydelsen i stedet for den hidtidige EFG-godtgørelse, er venstres forslag til begrænsninger af denne støtteform jo ensbetydende med, at flere skal dele færre penge, og det finder vi ikke er rimeligt.

Venstre foreslår endvidere meget voldsomme beskæringer i universitetsbyggerierne dels for Københavns universitets byggeri på Amager Fælled, tredje etape, dels for Århus universitets byggeri til biologi 3. Herom vil jeg mere generelt sige, at regeringen til stadighed følger disse store byggerier både i undervisningssektoren og inden for andre områder meget nøje med henblik på at gennemføre besparelser, hvor dette måtte vise sig at være rimeligt; det er regeringens egne ændringsforslag jo også klart udtryk for. Men venstres forslag er ikke rimeligt. Specielt for så vidt angår biologi 3, ville venstres forslag indebære, at den allerede godkendte igangsættelse af andendelsundervisningen for biologistuderende ved Århus universitet måtte opgives og opgives på et tidspunkt, hvor der ved Københavns universitet ikke er mulighed for at optage flere studerende inden for dette fag.

Endelig foreslår venstre ganske betydelige nedskæringer af de foreslåede bevillinger til erstatninger i fredningsager og til arealerhvertelser til rekreative formål. Regeringen finder en sådan reduktion helt uacceptabel. Det gør vi, fordi der skal være mulighed for dels efterhånden at erhverve de arealer, der er omfattet af planer for fritidsarealer, naturparker o. lign., dels for at vi kan gribe ind ved offentlige køb af arealer, der ved salg til anden side, f. eks. udenlandske opkøb, kan få en uønsket anvendelse.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærknin-

ger til fremskridtspartiets ændringsforslag. Det kan måske forekomme overflødigt, da partiernes ordførere allerede har givet til kende, at forslagene alt overvejende og med et stort flertal vil blive nedstemt her i tinget. Regeringen har jo også allerede på foranledning af finansudvalget haft lejlighed til skriftligt at kommentere og afvise fremskridtspartiets ændringsforslag. Jeg henviser hermed til det 119 sider store bilagshæfte II til finansudvalgets tillægsbetænkning.

Når jeg alligevel endnu en gang vil omtale disse ændringsforslag, er det af mange grunde, men det er bl. a. for også at foregribe en kritik af, at regeringen skulle have overset eller fortiet de antalsmæssigt og beløbsmæssigt og indholdsmæssigt unægtelig mest vidtgående ændringsforslag til finanslovsforslaget.

Fremskridtspartiet har i år stillet henimod 800 ændringsforslag, det er mere end en fordobling af partiets ændringsforslag fra sidste år. Der er på finanslovsforslaget ca. 2.500 konti, og fremskridtspartiet er således foreløbig nået til i teknisk henseende at foreslå ændringer til ca. $\frac{1}{3}$ af budgettet. Dette er partiet naturligvis i sin fulde ret til, men det har desværre betydet en helt utiltrængt kvalitetsforringelse af fremskridtspartiets bidrag.

De stillede ændringsforslag, skal jeg sige for god ordens skyld, har ikke nogen realistisk mulighed for at blive gennemført i praksis og må derfor betegnes som et paradenummer; jeg skal i denne henseende blot henvise til mine indledende bemærkninger i det omtalt bilagshæfte II til tillægsbetænkningen, hvor det anføres, at en opfyldelse af ændringsforslagenes finansielle hensigter nødvendiggør vedtagelsen af ca. 200 nye love eller lovændringer, hvoraf de fleste skal træde i kraft om 8 dage, at der er forslag i strid med grundloven eller grundlovssikrede rettigheder, at man bryder internationale og nationale kontrakter og aftaler, og, hvad der selvfølgelig i sidste ende er det værste, at man ikke har taget hensyn til de økonomiske følgevirkninger af forslagene.

I finansudvalgets anmodning om regeringens kommentarer til fremskridtspartiets ændringsforslag bad man om en vurdering af de økonomiske og de beskæftigelsesmæssige virkninger ved en gennemførelse af for-